

med mindre spærregrænsen ikke havde eksisteret, for så kunne vi formentlig også have en anden mandatsammensætning ved visse folketingsvalg.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver nu ordet til hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

I forbindelse med gennemførelse af kommunalreformen havde vi lange drøftelser af det her spørgsmål i Kommunaludvalget, og man kan altså sige, at på det tidspunkt frafaldt vi at ændre valgsystemet.

Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten foreslår nu, at man til kommune- og regionsvalg indfører den største brøks metode til afløsning for den d'Hondtske metode. Inden vi kommer alt for højt op i træerne, kan man sige, at den største brøks metode anvendes ved folketingsvalg, men folketingsvalg er jo karakteriseret af, at der er en spærregrænse, og det er sjældent, at et af Folketingets partier får over 50 pct. af stemmerne. Derfor er det klart, at den største brøks metode er den bedste til afgørelse af et folketingsvalg.

Det Konservative Folkeparti afviser det forslag, som her er stillet, og et af argumenterne er, at hvis et parti opnår over 50 pct. af stemmerne, risikerer man, at partiet ikke får majoritet. Det vil være forkert, at det kan ske, at de mindre partier får en uforholdsmæssig stor repræsentation, som også vises i et eksempel, som ministeren har brugt. Ingen metode giver fuld retfærdighed, og derfor kan man altså sige, at det til syvende og sidst er et valg, hvilken metode man vil vælge, og vi har altså valgt at fortsætte med den d'Hondtske metode.

Kl. 18.35

Ingen valgmetode kan sikre fuld forholds- mæssig fordeling af kandidaterne. Med den d'Hondtske metode fordeles mandatene et for et, og det er den rigtige metode. Og så er det rigtigt, som det har været sagt, at den har en tendens til at favorisere de store partier. Det første mandat går til det parti, der har flest stemmer, og derefter deles det partis stemmer med 2. Næste mandat tilfalder så det parti, der har flest stemmer, og derefter, hvis det er det samme parti, deles det partis stemmer med 3 og så fremdeles. Og kandidaterne vælges så i en rækkefølge –

det er i øvrigt noget, der er lidt svært at kommunikere, og det kan være lidt vanskeligt for folk at forstå, hvordan det her præcis regnes ud. Men metoden har altså været brugt siden 1909.

Der er sikkerhed for, at partierne får valgt alle de kandidater, som man har stemmer til, forstået på den måde, at man naturligvis får hver hele kandidat valgt. Så det, vi taler om her, er altså afgørelsen af de brøkdeler, som er tilbage, når man har fordelt antallet af hele kandidater.

I materialet er der nævnt en række eksempler. Og der kan man sige, at det jo er eksempler, som er udtryk for, at sådan virker den d'Hondtske metode i praksis. Men eksemplerne er jo gældende for alle partier, der måtte være i den situation, som eksemplerne er udtryk for. Det vil sige, at det altså ikke er bestemte partier, der bliver favoriseret på den måde, men det er bestemte situationer, som skaber de eksempler.

Der er fordele og ulemper ved alle valgssystemer, men den d'Hondtske metode er meget velegnet til at afgøre kommunal- og regionsvalg, hvor den største brøks metode som sagt anvendes til folketingsvalget. Det er ikke muligt at pege på noget ideelt system, og derfor har Det Konservative Folkeparti valgt at foreslå, at vi bliver stående på den d'Hondtske metode indtil videre.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu har vi jo hørt en hel række ordførere tale om, at det sådan er en afvejning af fordele og ulemper. Hvis man spørger den største ekspert, vi har i landet på det her område, professor Jørgen Elklit, så siger han klart og entydigt, at der er flere minusser, end der er plusser, ved den ordning, som vi har nu. Er det ikke noget, som påvirker hr. Christian Wedell-Neergaard?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Professor Elklits udsagn påvirker mig meget. Derfor siger jeg jo også, at vi vælger den d'Hondtske metode indtil videre, fordi vi altså mener, at man lige har gennemført en reform. Jeg refererede til diskussioner i Kommunaludvalget. Jeg siger, at p.t. er den d'Hondtske metode den rigtige, og derfor afviser vi beslutningsforslaget, som det ligger, med de argumenter, som der ligger, og holder fast ved den d'Hondtske metode i denne omgang.